Rok I. 1 września 1934 roku. Nr 3.

PISMO REKOLEKCYJNE

WYCHODZI DWA RAZY NA MIESIĄC
NAKŁADEM ZGROMADZENIA PRZEMIENIENIA PANSKIEGO.

Redaktor: Ks. Józef Małysiak. :-: :-: Wydawca: Ks. Antoni Sobczyński.
Redakcja i Administracja: Kielce, plac św. Leonarda 2.
Skrzynka pocztowa Nr 91. :-: :-: :-: Telefon Nr 296.

Zamiast prenumeraty prosimy o dobrowolne ofiary na Dom Rekolekcyjny w Kielcach. Ofiary można przesyłać na konto Ks. Antoniego Sobczyńskiego w Kielcach, P. K. O. Nr 145.283.

Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

OJCIEC ŚW. PIUS XI O ZAMKNIĘTYCH REKOLEKCJACH.

„Najcięższą chorobą naszego wieku, obfitem źródłem zła, nad którem człowiek rozumny ubolewa, jest owa niestałość i bezmyślność, która wiedzie ludzi na prawdziwe bezdroża. Stąd nieustanny i gwałtowny pęd do życia zewnętrznego, nieugaszone pragnienie bogactw i rozrywek, które powoli osłabia i gasi pożądanie dóbr wyższych i przepełnia do tego stopnia sprawami zewnętrznemi i przelotnemi, że przeszkadza myśleć o prawdach wiecznych, o prawach Bożych i o samym Bogu, jedynym początku i końcu wszelkiego stworzenia...

Dla uleczenia zaś niemocy, na którą tak ciężko cierpi plemię ludzkie, jakąż odpowiedniejszą możemy podać pomoc i jakież skuteczniejsze lekarstwo nad zachęcenie do skupienia się w ćwiczeniach duchownych? A choćby ćwiczenia duchowne nie były niczem innem, jak kilkudniowem odosobnieniem się, podczas którego człowiek oddala się od towarzystwa ludzkiego i ogromu trosk, nie na to, by czas w próżnej spędzić bezmyślności, lecz, by zastanowić się nad

zagadnieniami, które nie przestały wzruszać głęboko ludzkości, zagadnieniami o początku jej i celu: „skąd przyszła i dokąd idzie“, nikt nie zaprzeczy, że z świętych ćwiczeń niemałe można wynieść korzyści“.

(Z Encykliki Piusa XI „Mens Nostra“).

KALENDARZYK

ŚWIĄT i ŚWIĘTYCH NA WRZESIEŃ 1934 ROKU.

1\. S. ś. Bronisławy pan. — ś. Idziego op. — śś. 12 braci mm.
2\. N. *(1-sza mies.).* 15-ta po Św. Pociesz. M. B. — ś. Stef. kr.
3\. P. śś. Zenona i Charytona mm.
4\. W. ś. Rozalji pan.
5\. Ś. ś. Wawrzyńca bisk. wyzn.
6\. C. ś. Magnusa op.
7\. P. *(1-szy mies)* bł. Melchjora Grodzickiego męcz.
8\. S. *Narodzenie Najśw. Marji Panny.* — ś. Hadrjana m.
9\. N. 16-ta po Świątk. — ś. Gorgonjusza męcz.
10\. P. ś. Mikołaja z Tol. wyzn.
11\. W. śś. Prota i Jacka mm.
12\. Ś. Najśw. Imienia Marji.
13\. C. ś. Filipa męcz.
14\. P. *Podwyższenie Krzyża św.*
15\. S. Matki Boskiej Bolesnej.

MAMUSIU, CÓŻ WAM TO JEST?

Wróciło moje matczysko z domu rekolekcyjnego i z zamkniętych rekolekcyj, a wróciło już nie gderliwe, nie hałaśliwe, jak przedtem, ale ciche, dobre, łagodne i dziwnie skupione.

Było to dnia trzeciego, raniutko. Wychodzę, by się zakrzątnąć około gospodarstwa, by coś jeszcze przed śniadaniem zrobić, aż tu widzę, jak moje matczysko chodzi po podwórzu, z rękami złożonemi, jak do modlitwy i coś szepce.

Mamusiu, cóż wam to jest? -- pytam się zdziwiona i wylękniona.

Ocknęła się biedaczka, popatrzała na mnie i mówi: „O, córko moja droga, zdawało mi się, że to ja jeszcze na rekolekcjach zamkniętych, w domu rekolekcyjnym, że za chwilę zadzwonią, i posłyszę te cudne nauki, co jak balsam leczą rany duszy, co dają niewymowny spokój sumienia i niewypowiedzianą rozkosz serca. O, córko moja — mówiło matczysko dalej — tyś jeszcze nie odprawiła zamkniętych rekolekcyj, to też niemasz pojęcia, jak te ćwiczenia duchowne uszczęśliwiają i przemieniają człowieka! Wszak to prawdziwy raj na świecie, niebo na ziemi, wszak to naprawa życia, uświęcenie człowieka i zbliżenie go do Boga!

Na rekolekcje zamknięte wchodzi człowiek grzeszny, a wychodzi sprawiedliwy, niemal święty, wchodzi niespokojny i nieszczęśliwy, a wychodzi rozradowany i uszczęśliwiony.

Powiadam ci, córko moja, że jak na górze Tabor przemienił się Pan Jezus przed uczniami swymi, tak przemienia się On i przed duszą człowieka na zamkniętych rekolekcjach. A gdy Jezus da się poznać duszy, to i ona przemienia się i staje się dobrą, staje się świętą i szczęśliwą, miłą Bogu i ludziom.

Tak też było i ze mną.

Idź i ty na rekolekcje zamknięte, a przekonasz się, że tak jest, a nie inaczej".

Jadwiga W.

MIESIĘCZNE ODNOWIENIE REKOLEKCYJ.

PRZEMIANA DUCHOWA.

Rozmyślanie.

„I przemienił się przed nimi" (Mat. 17, 2). **Pan Jezus przemienił się przed uczniami swoimi na górze Tabor, aby nas do przemiany duchowej zachęcić.**

1. Rozkoszna to była dla 3-ch apostołów chwila, kiedy Jezus przemienił się przed nimi i twarz Jego jaśniała, jak słońce, a szaty bieliły się, jak śnieg.

Uszczęśliwieni uczniowie Pańscy, kosztując nieba na ziemi, wołali ustami Piotra: „Panie, dobrze jest nam tu być" (Mat. 17, 4).

Dobrze im było, słodko im było, rozkosznie im było z Bogiem, bo każda dusza szczęśliwą być może i szczęśliwą jest tylko z Bogiem i przy Bogu. Nietylko w chwilach uniesienia i radości, jak na górze Tabor, lecz i w chwilach krzyża i boleści, jak na Golgocie, czuje się człowiek blisko Boga, czuje się dobrze z Bogiem, jest szczęśliwy z Bogiem.

Zresztą, kto tylko żyje bez grzechu ciężkiego, kto tylko nie zerwał z Bogiem i jest w łasce Jego, temu dobrze jest i dobrze będzie wszędzie, na każdem miejscu, w życiu i przy śmierci, na tym świecie i w niebie.

2. Lecz aby żyć z Bogiem, aby rozkoszować z Bogiem, trzeba się duchowo przemienić t. j. trzeba usunąć z duszy grzech, a nabyć cnotę: trzeba z pysznego stać się pobożnym, z brudnego czystym, z leniwego pracowitym, z niecierpliwego cierpliwym, z nienawidzącego miłującym, z gwałtownego łagodnym, z chciwego szczodrym, z grzesznego świętym.

Święci poprawiali się z każdym dniem, prawie z każdą godziną. Starali się oni o duchową przemianę i dlatego też tak prędko postępowali na drogach doskonałości i świętymi zostali.

Św. Augustyn długo ulegał grzechowi cielesnemu, a przecież się dźwignął i uświęcił; św. Małgorzata z Kortony przez 9 lat żyła w największem poniżeniu upadłej kobiety, a wielką świętą została. Święci starali się pokutować, starali się poprawić, starali się duchowo przemienić.

3. A ja z czego się mam poprawić, co z siebie usunąć i co w sobie odmienić?

Zbadam moje złe skłonności, zwłaszcza główną wadę, ten korzeń wszystkiego złego i wszystkich grzechów moich, by ją zwalczyć, wytępić i usunąć, by ze złego stać się dobrym, z grzesznego świętym, by się całkiem duchowo przemienić!

Rachunek sumienia:

1. Gdybym był uczciwie i stale nad sobą pracował, tobym się był już dawno zmienił.

2. Już czas najwyższy, abym się z grzechów moich poprawił, abym się w cnotliwego człowieka przemienił.

3. Z czego się mam poprawić i co w sobie zmienić?

Ks. J. M.

TERMINARZ REKOLEKCYJNY.

W Domu Orłów — Suche, p. Poronin k. Zakopanego.

Dla mężczyzn 9—13 września (rozpoczęcie 9 wieczorem).
Dla kobiet 14—18 września (rozpoczęcie 14 wieczorem).

Odnowienie rekolekcyjne dla tych **kobiet i dziewcząt**, które już rekolekcje zamknięte odprawiły, odbędzie się 13-go **września** (13-go nauki i spowiedź, 14-go komunja św. wczas rano).

W diecezjalnym domu rekolekcyjnym w Kielcach,
ulica 3-go Maja Nr 2.

Dla Braci III Zakonu 29 listopada — 3 grudnia.
Dla Matek III Zakonu 6—10 grudnia.
Dla Panien z III Zakonu 13—17 grudnia.

U OO. Jezuitów w Dziedzicach (Śląsk):

Dla kapłanów 17—21 września.
Dla mężczyzn 7—11 września.

U OO. Jezuitów we Lwowie ul. Dunin-Borkowskich 11.

Dla kapłanów 24—28 września.

W diecezjalnym domu rekolekcyjnym w Kokoszycach, st. kol. Wodzisław:

Dla kapłanów 10—14 września.
Dla matek chrześcijańskich 15—19 września.
Dla mężczyzn 20—24 września.
Dla żon bezrobotnych 25—29 września.

U OO. Salwatorjanów w Trzebini:

Dla wdów 12—16 września.
Dla mężczyzn z III Zakonu 19—23 września.
Dla panien młodszych 26—30 września.

W Górnej Grupie (diec. Chełmińska):

Dla mężczyzn żonatych i kawalerów 13—17 września.

W Ogrodzieńcu (diec. Kielecka):

Dla młodszych mężatek i matek 28 październ. — 1 listop.

W POGONI ZA DUSZAMI.

Kongres Tercjarski w Kielcach.

Niezatarte wrażenia w sercach wszystkich uczestników pozostawiły przepędzone w podniosłym nastroju rozmodlenia dni diecezjalnego Kongresu Tercjarskiego w Kielcach, od 16-go do 19-go sierpnia r. b. Natchnione kazania w kościele katedralnym przepełnionym tłumem tercjarzy głosili OO. Reformaci Stanisław Stoch, Leonard Tatara i Jacek Kość, a w sali teatralnej tenże O. Stoch i ks. Sobczyński przedstawiali tercjarzom ich powinności według reguły tercjarskiej względem Kościoła i Ojczyzny przez uczestnictwo w Akcji Katolickiej.

Codzienne nabożeństwa i kazania utrzymane w tonie rekolekcyjnym za łaską Bożą dźwigały słuchaczów na duchu, tak, że codziennie przystępowało do Komunji św. przeszło 3.000 osób. Wspaniałą procesję z relikwjami św. Franciszka na zakończenie Kongresu z kościoła św. Wojciecha do kościoła katedralnego ulicami miasta w asystencji duchowieństwa i tysiącznych rzesz wiernych, poprowadził sam Najdostojniejszy

Pasterz diecezji, Ks. Biskup Augustyn Łosiński, również tercjarz od wielu lat.

Na hołdowniczą depeszę wysłaną do J. E. Nuncjusza Apostolskiego dla Stolicy Apostolskiej otrzymano za pośrednictwem tegoż J. E. Nuncjusza od Ojca świętego błogosławieństwo Apostolskie.

Tercjarze zgromadzeni na Kongresie uchwalili rezolucje w obronie wiary i moralności, w obronie praw Kościoła rzymsko-katolickiego, w obronie Sakramentu małżeństwa i katolickiego wychowania młodzieży szkolnej, jak również:

„Kongres Tercjarski zaleca wszystkim Braciom i Siostrom branie udziału przy nadarzającej się sposobności w rekolekcjach zamkniętych dla ugruntowania i pogłębienia życia wewnętrznego i ducha apostolskiego w szeregach tercjarskich.

Kongres Tercjarski wzywa współbraci do gorliwej pracy w Akcji Katolickiej dla obrony i szerzenia Królestwa Chrystusowego w Polsce".

Nad programem i organizacją Kongresu pod opiekuńczem okiem Ks. Biskupa Protektora czuwał diecezjalny dyrektor tercjarstwa ks. Bolesław Rydzy, a rozmieszczeniem przyjezdnych uczestników Kongresu u tercjarzy miejscowych i ofiarnych mieszkańców Kielc i innemi sprawami gościnności przy pomocy pracownic Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej zajmowało się duchowieństwo parafjalne miasta, a przedewszystkiem niezmordowany i o wszystkiem myślący proboszcz parafji katedralnej ks. prał. Bronisław Obuchowicz.

Rekolekcje przed Kongresem Eucharystycznym w Jędrzejowie.

Dobrze zrobił ks. prałat Marchewka, proboszcz parafji bł. Wincentego Kadłubka w Jędrzejowie, że przed Kongresem Eucharystycznym, który odbył się w dniach 23 — 26 sierpnia b, r., urządził rekolekcje dla parafji i okolicy, celem przygotowania dusz na wielką ucztę eucharystyczną. Nauki rekolekcyjne wygłaszał ks. Józef Małysiak Z. P. P.

W czasie tego przygotowania odbyła się tradycyjna procesja z relikwjami bł. Wincentego na miejsce, gdzie biskupa Kadłubka, podążającego boso do klasztoru, miał witać opat Cystersów.

Kazania i referaty ściągnęły mnóstwo osób prawie z całej diececji kieleckiej. Komunji świętej rozdano około 30.000; w procesji eucharystycznej, która szła z klasztoru bł. Wincentego na rynek w Jędrzejowie, wzięło udział około 50.000 ludzi.

Wspaniale wypadła procesja z Najświętszym Sakramentem. W szatach pontyfikalnych szło 4 Księży Biskupów z J. E. ks. biskupem Łosińskim na czele. Wystąpiły wszystkie stowarzyszenia, organizacje i bractwa.

Po procesji odbyła się defilada młodzieży katolickiej z muzyką i sztandarami.

Wzruszająca była nocna adoracja Najśw. Sakramentu z soboty na niedzielę, przy grocie Matki Bożej.

Wiele pracy włożyli w ten wspaniały Kongres Eucharystyczny ks. prał. Marchewka, proboszcz parafji bł. Wincentego, ks. prał. Sobczyński, dyrektor Akcji Katolickiej w Kielcach, duchowieństwo, panowie i panie z Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej.

Niech Jezusowi-Królowi będzie z tego chwała, a duszom pożytek zbawienny!

Organiści na zamkniętych rekolekcjach w Domu rekolekcyjnym w Kielcach 16—20 lipca 1934 roku.

WIADOMOŚCI REKOLEKCYJNE.

Ks. Prymas poświęca dom rekolekcyjny.

Staraniem J. E. Ks. Biskupa Laubitza stanął ostatnio w Gnieźnie okazały gmach, przeznaczony na dom rekolekcyjny archidiecezji. Dnia 24-go ub. m. przybył do stolicy Prymasów

Polski J. Em. Ks. Kardynał Prymas A. Hlond i dokonał poświęcenia gmachu w obecności księży dziekanów i zaproszonych gości. Przed poświęceniem domu rekolekcyjnego przemówił J. E. Ks. Biskup Laubitz, podnosząc znaczenie i korzyść, jaką przyniesie nowa instytucja w dziedzinie pracy wewnętrznej nad odrodzeniem religijnem społeczeństwa.

Rekolekcje zamknięte dla K. S. M. w Sichowie.

Staraniem ks. Zofji Radziwiłłowej odbyły się w dniach 17—21 sierpnia w Sichowie rekolekcje zamknięte dla druchen K. S. M. okręgu staszowskiego. Nauki głosił diecezjalny asystent K. S. M. ks. dr. Kozioł. Uczestniczek powyższych rekolekcyj było 60. Niezwykle podniosły nastrój towarzyszył tym św. ćwiczeniom, które dały najlepsze wyniki. Pod koniec rekolekcyj ks. dr. Kozioł wygłosił jeszcze dwie nauki dla miejscowych matek, które również bardzo licznie przystąpiły do spowiedzi i Komunji św.

BÓG ZAPŁAĆ ZA OFIARY.

Ofiary złożyli następujący ofiarodawcy:

Na dom rekolekcyjny w Kielcach: W. P. Jezierscy z Krakowa 10 zł.; Joanna Sollichówna z Mazańcowic 3 zł.

Na „Pismo Rekolekcyjne“: z kongresu eucharystycznego w Jędrzejowie 5 zł.; Marja Zemler 1 zł.; Władysława Sommerfeld 50 gr.; Antonina Boruszak 50 gr.

Dla Zgromadzenia Przemienienia Pańskiego: N. N. z Kielc 2 zł.; N. N. 5 zł.

DO CZYTELNIKÓW „PISMA REKOLEKCYJNEGO“.

Ażeby ułatwić naszym Drogim Czytelnikom złożenie ofiary na nasz dom rekolekcyjny w Kielcach, który będzie zarazem i domem naszego „Zgromadzenia Przemienienia Pańskiego“, ośmielamy się załączyć blankiet nadawczy P. K. O. Nr 145.283, z umieszczeniem cyfry 1 zł, prosimy przynajmniej o taką maleńką ofiarę.

Ktoby był łaskaw większą kwotę przesłać, to bardzo prosimy dopisać większą cyfrę, a tamtą wymazać (będzie napisana ołówkiem).

Jeżeli ktoś z Drogich Abonentów ani na złotego nie będzie się mógł zdobyć, to najchętniej będziemy mu i nadal przesyłali „Pismo Rekolekcyjne“, gdy tylko nas o tem zawiadomi.

Redaktor i Wydawca.

Odbito w drukarni „Jedność“ w Kielcach, ul. 3-go Maja 2.